

Z P R A V O D A J

pro bohdanečskou farnost – Bohdaneč, Třebětín, Vickovice, Bělou, Tasice, Kotoučov, Novou Louku, Dvorecko, Prostřední Ves, Řeplice, Šlechtín, Dědice, Michalovice, Hostkovice a Hlohov

Srpen 2014

Letní

22. číslo

neprodejné

informace farnosti Bohdaneč

6. ročník

BOHDANEČ – pomník padlým v obou světových válkách

VLAŠTOVIČKOVÁ

*Je svatá radost,
když maminka píše,
že taky vlaštovky, prost'ácci Boží,
zas přiletěly domů k nám
a našly svou světličku hnízda
za tišinou trámu.*

*V zobáčcích chrání požehnání.
A to je ono – na plnou svobodu
zakřičet s nimi: čířik! čířik!*

*Znovu a znovu odcházet
do jejich tiché školy,
učit se nevítězit,
ale přežít.*

František Trtílek: (D)OTAZNÍKY

První světová válka

28. července 1914 vyhlásilo Rakousko-Uhersko válku Srbsku. Odstartovalo tak konflikt, který trval 4 roky, zasáhl Evropu, Afriku a Asii, ale bojovalo se i na moři u Austrálie či Jižní Ameriky. Vyžádal si deset milionů obětí, z toho 150 000 občanů naší země. Přesná čísla však neexistují. Zraněných bylo zřejmě víc než dvacet milionů. V naší zemi není snad jediná obec, kde by nestál pomník s připomínkou obětí. Dodnes povědomí o této hrůzné válce zůstává zastřené. Během posledních sta let nebyla většinou politická vůle události první světové války připomínat v celé šíři pravdy.

Alarmující skutečnosti, které neslavné bolestné výročí připomíná, jsou podnětem k zastavení. Jako společenství věřících vnímáme nejen děsivost položených životů, hluboké politické i hospodářské dopady na naši zemi i svět, ale i stopu duchovního zla, které

s jistotou zasáhlo mnoho míst Evropy i celého světa, včetně naší země. Proto chceme vybidnout jak křesťany, tak i ostatní občany naší země, abychom společně prosili za naše předky, naše rodiny.

Zveme k modlitbě a klademe při tom důraz na rozměr pokání za zničení obyčejných lidských životů. Chceme prosit za spásu těch, kteří padli, a odpuštění viny všem, kteří nesou podíl na tomto hrozivém krveprolití, stejně tak jako nemalé důsledky ztráty blízkých, které zasáhly snad do všech rodin v naší zemi. Chceme také prosit za mír, za odvahu a vůli k míru a ochranu před novými válečnými ohroženími.

Z do války nasazených vojáků se asi pětina nikdy nevrátila domů, mnozí přijeli s doživotním zraněním. Tato fakta je třeba zařadit do celkového výsledku války, v níž padlo deset milionů lidí, rozpadly se hranice států, ale stejně tak hluboce utrpěla důvěra k vládcům a řada lidí propadla v hlubokou krizi víry v dobrého Boha. Tato osobní krize víry a důvěry mnoha obyčejných lidí nese své ovoce dodnes.

Nejen vlastní výročí začátku první světové války, ale také podivné zamlčování skutečností po ní, jsou zásadním důvodem, proč pozvat naši zemi k modlitbě za smíření zla, za spásu padlých a za mír pro naši i budoucí generace.

Nenechme se odradit zjednodušujícími tvrzeními, která spojují katolickou víru či církve s důsledky války či jednáním rakouské monarchie. Na vyhlášení války reagoval papež svatý Pius X. listem císaři Františku Josefovi s prosbou a naléháním, aby odvolal tento krok a zachoval mír¹. Tento dopis nebyl náčelníkem generálního štábu nikdy císaři doručen. Většina evropských účastníků bojů na obou stranách zákopů byli křesťané. Mnozí z nich nasadili hrdinským způsobem životy opírajíce se o víru. Nemálo hrdinů bylo i v řadách vojenských kaplanů, kteří beze zbraně byli v prvních liniích a nasazovali své životy pro útěchu a poslední pomoc umírajícím, raněným a zdrceným. I tito lidé si zaslouží vzpomínku a úctu.

Není náhodou, že padesát let od vypuknutí první světové války se v srdci katolické církve odehrává koncil, na jehož začátku blahoslavený papež Jan XXIII. mluví o svobodě, kterou konečně církev zakouší, protože v minulosti do církevního života zasahovaly světské autority. Tento koncil se zásadně distancuje od zla válek a vyslovuje zásadní odsouzení.

Pozvěme všechny, kteří vnímají hodnotu skutečného míru. Nenechme minout toto smutné výročí bez povšimnutí. Nejde o oslavy, ale především o padlé a utrpení jejich rodin, jedná se o události s duchovním přesahem, které mnohde čekají na smíření už sto let.

Z materiálu *Lítost a oživení*. Vydalo Pastorační středisko Praha.

Velmi si přeji, abychom se i v našich farnostech připojili k vzpomínce a modlitbě za padlé, zraněné a jakkoli postižené a společně vyprošovali i nadále mír pro naši zemi.

P. Stanislav Tomšíček

Naše pomníky k I. světové válce

V bohdanečské farnosti je několik pomníků, připomínajících První světovou válku a její padlé oběti, v samotné Bohdanči u kostela je pomník, kterému se říkalo Horákův pomník podle legionáře Hynka Horáka z Bohdanče, který byl na samém konci války popraven rakouskou armádou v Itálii, dále nalezneme pomníky v Kotoučově, kde byla původně nejen jména, ale i fotografie padlých rodáků, fotky však byly poničeny vandaly, dnes jsou na tmavé skleněné desce bíle zapsaná jména, oba pomníky jak v Bohdanči, tak v Kotoučově, jsou udržované a kolem je osazena okrasná zeleň. V nedaleké Bělé, která rovněž patří do bohdanečské farnosti, je též v malém parčíku v centru obce pěkný a udržovaný pomník padlým obětem První světové války. Na pomníku lze vidět

Třebětín u kostela původní zachovalé fotky obětí s jejich jmény, takto se asi stavěly a vypauly v té době všechny pomníky obětem této ničivé války. Další a rovněž zachovalý pomník lze vidět v Třebětíně hned vedle kostela. Pomník stojí rovněž v Hostkovicích, které jsou spádovou obcí Třebětína a patří také do bohdanečské farnosti. Pomník stojí při vjezdu do obce a chybí tam jak fotky, po kterých zůstaly pouze obrysy, tak tam nejsou jména, nebo deska, přesto je patrné, že byl postaven a vypadal stejně, jako jiné pomníky, které se v té době stavěly padlým z této války a které se do dnešní doby zachovaly.

V pondělí, 28. července odpoledne, se uskutečnil vzpomínkový pietní akt u pomníku padlých v Bohdanči u kostela za spolupráce bohdanečské farnosti a Obce Bohdaneč.

Kotoučov

Hostkovicice

Bělá

**Projev starosty Bohdanče, Ing. Jaromíra Juny, který zazněl
při vzpomínkové pietní akci v pondělí, 28.6. odpoledne,
u památníku padlým u kostela v Bohdanči.**

Protože dnes již málokdo zná vlastní historii vzniku – velké 1. světové války, připomenu něco z historie.

Přesně před 100 lety byl v Sarajevu zastřelen Gavrilem Principem arcivévoda a následník trůnu František Ferdinand d'Este. Tento atentátník byl členem radikálního hnutí, jejímž cílem bylo sjednocení jižních Slovanů a nezávislost na Rakousko-Uhersku.

Tento atentát následně spustil rychlý sled událostí vedoucích k vypuknutí světové války a vzbudil na mezinárodním poli vůči Rakousko-Uhersku vlnu sympatií. Velká část populace v monarchii i mimo ni se proto z vyhlášení války Srbsku radovala a chápala ji za trestnou výpravu vůči jakési podivné zemi na Balkáně. Původní představa o bleskové válce se však během následujících několika měsíců rozplynula a nadšení z války vystřídaly existenci obavy, probíhající od roku 1914 do roku 1918. První světová válka zasáhla nejen Evropu, ale i Afriku, Asii a probíhala skoro ve všech světových oceánech.

Vlastní atentát však byl pouze záminkou pro vznik válečného konfliktu, hlavní důvod bylo krajní zostření rozporů mezi světovými mocnostmi v zápase o sféru vlivu, kolonie, zdroje surovin, odbytiště a trhy. Nejagresivněji postupovalo Německo, které se k dělení kořisti dostalo později po sjednocení (1871) a v boji o získání nových kolonií se jeho zájmy střetly se zájmy nejsilnějších koloniálních velmocí – Británie a Francie. Neustále vzrůstal i spor rakousko-uhersko-ruský o sféru vlivu na Balkáně.

Německo došlo už na konci prvního desetiletí 20. století k závěru, že je na válku připraveno, že je lépe vyzbrojené než ostatní mocnosti, a že čím dříve válka vypukne, tím lépe pro Německo. Sami začít válku se však Němci z vnitropolitických i vnějších politických důvodů neodvážili. Obzvlášť německá sociálně-demokratická strana vystupovala proti.

Vhodná záminka se německým vládnoucím kruhům právě naskytl v červnu 1914, kdy rakousko-uherská armáda uskutečnila v Bosně velké vojenské manévry. Obyvatelé Bosny a Hercegoviny se nechtěli smířit s nedávným připojením svého území k Rakousko-Uhersku a jejich odboj podporovalo Srbsko. Manévry se provokativně konaly při srbských hranicích. Následník trůnu František Ferdinand d'Este jako vrchní inspektor rakousko-uherské armády přijel na manévry a na jejich závěr okázale navštívil Sarajevo, hlavní město Bosny. Zde na něj byl právě 28. června 1914 spáchán atentát, kterému ještě týž den podlehl on i jeho žena Žofie.

Válka propukla mezi dvěma koalicemi: mocnostmi Dohody a Ústředními mocnostmi. Mocnostmi Dohody při vypuknutí války byly Spojené království, (které se do války zapojilo v důsledku německého vpádu do Belgie), Francie a carské Rusko. K Dohodě se připojily další státy, v roce 1915 Itálie a v roce 1917 USA.

Ústředními mocnostmi byly v roce 1914 Německo a Rakousko-Uhersko. K Ústředním mocnostem se také přidala Osmanská říše a v roce 1915 Bulharsko. Na konci války tak zůstaly neutrálními pouze Španělsko, Švýcarsko, Nizozemsko a státy Skandinávie.

Nyní bych vás požádal o minutu ticha za zemřelé nejen v této, ale i ve 2. světové válce.

Příspěvek Th et Ph Mgr. Karla Pompeho, emeritního profesora

OKÉNKO DO DUŠE: „Já jsem si vyvolil za ochranu JEŽÍŠE, MARIÍ, SV. ANNU...!“

Je období, jemuž žurnalisté říkají „okurková sezóna“. Myslím však, že to neplatí v církvi a jejích letních i podzimních aktivitách.

Oslavili jsme zmrtvýchvstalého Krista, uctili P. Marii v májových pobožnostech – a chceme jít dál; v proměnách církevního roku, v usebrané modlitbě, či veřejném slavení Pána, Jeho Matky i apoštolů při poutích (na Moravě hodech), výročí posvěcení kostela, návštěvách Otce biskupa na farnostech etc.

Ten nadpis mého skromného zamyšlení není nahodilý. V úctě k těm, jež jsou těmi hlavními v náboženském smyslu, v přátelské úctě k P. Stanislavovi, jenž je miluje a dávají mu sílu k rekordnímu počtu farností i filiálek, vystoupily letos u mě do popředí poutě

u Sv. Anny. V našem regionu jsou dvě památná místa – Sv. Anna v Pohledu

u Havlíčkova Brodu a Sv. Anna v Sudějově. Tam pamatuji ještě vikáře P. Josefa Šulce, vrstevníka

P. Josefa Hanuse (byl ještě vikářem, P. Karla Pavlíčka – a také P. děkana Hanuse, pohřbíval).

Nebudu a ani nemohu vás unavovat vším, co v církvi můžeme prožívat od Matějské pouti do slavnosti Všech svatých. Jsou to svatí Petr a Pavel, Mariánské svátky, svatý Václav, výročí posvěcení kostelů... vše slaveno různě – civilně i církevně! A pak - je MŮJ kostel – s rodinou a příbuznými – a NÁŠ P. farář!

Ta „pečená husa s knedlíkem a zelím“ zpříjemní a patří k milému soužití rodin. Kéž to není jen to hmotné, kéž předchází i duchovní pokrm!

„Tělo Kristovo“ – nes si ho domů jako poklad, jako zdroj síly pro vše, co Tě v životě čeká!

Váš Karel Pompe

SPONZORSKÉ DARY A PŘÍSPĚVKY

Vaše sponzorské dary, či příspěvky lze také zasílat na **bankovní účet Farnosti Bohdaneč: 438716329/0800**, do textového pole můžete napsat své jméno, či jméno dárce a účel platby, například na provoz kostela, opravy atd. Převod peněz z bankovního účtu na druhý účet je nejvýhodnější, co se týče poplatků.

P. Stanislav Tomšíček vám na požádání vystaví potvrzení o sponzorském daru pro daňové účely. Srdečné díky za vaši štědrost!

NÁBOŽENSKÉ VZDĚLÁVÁNÍ PRO DOSPĚLÉ

zveřejňovat.

V minulém, postním čísle farního Zpravodaje jsme vám přinesli první hodinu náboženského vzdělávání pro dospělé. Tyto lekce připravil P. Martin Sklenář, s jehož laskavým souhlasem budeme hodiny zveřejňovat.

Tématem náboženství pro dospělé jsou dějiny spásy. Nejprve je vždy zpracovaná lekce, tentokrát druhá a za ní jsou, pro kontrolu otázky, na které bychom si měli odpovědět podle přečteného textu. Správné odpovědi na otázky naleznete vždy na konci časopisu.

Ke čtení a studiu bychom měli používat Bibli, kde lze dané části dohledat a přečíst. Tyto lekce náboženství pro dospělé jsou velmi dobře zpracované a tak mohou obohatit naše dosavadní znalosti a posunout nás dále. Měli bychom vědět, k čemu a proč se hlásíme a také naši víru předávat našim potomkům, blízkým, či lidem kolem sebe.

2. hodina – stvoření světa

Když vezmeme do ruky První knihu Mojžišovu, knihu Genesis, můžeme ji rozdělit na dvě základní části. Kapitoly 1-11 a kapitoly 12-50. Ve 12. kapitole se začíná vyprávět o praotci Abramovi, první historicky doložitelné postavě. Svatopisec ve 12. kapitole tedy začíná vyprávět dějiny lidstva, začíná hovořit o určité postavě, které se zjevuje Bůh, o praotcích. Hovoření o Abramovi však vyvolává některé základní otázky. Jak se zde tato postava objevila, respektive, jak se zde objevil člověk? Kde se vzal svět? Proč člověk nežije ve společenství s Bohem? Proč je zlo na zemi?... A právě na tyto základní otázky chce alespoň částečně odpovědět prvních jedenáct kapitol, které označujeme za **pradějiny lidstva**.

V prvních kapitolách knihy Genesis nacházíme jakýsi genetický kód lidstva. Jak zprávy o stvoření, tak zpráva o prvním hříchu, respektive o prvních lidech, nám ukazují některé podstatné prvky lidského života a stvoření vůbec. Proto bychom měli tyto první kapitoly První knihy Mojžíšovy velmi dobře znát.

Když se hovoří na školách o vzniku světa, předkládají se různé teorie. Darwinova teorie, teorie velkého třesku, inseminace mimozemšťany, stvoření v šesti dnech... V tomto přehledu ale nacházíme zásadní chybu, kterou mnoho lidí dělá, totiž že kladou jednotlivé vědecké teorie na stejnou úroveň jako biblické pojednání.

Již minulou hodinu jsme hovořili o tom, že Bible není učebnicí biologie. Pokud tedy vypráví o stvoření světa, není cílem svatopisce zaznamenat, jakým způsobem Bůh stvořil svět. Cílem autorů příběhů o stvoření je odpovědět na jiné

otázky. Prostřednictvím těchto dvou příběhů se zaměřují na otázky, na které pro změnu neodpovídá biologie – kdo stvořil svět, proč jej stvořil, jaký jej stvořil, jaké je poslání a cíl stvořeného světa, respektive člověka... Ještě jednou je třeba zdůraznit, že otázku, jak Bůh stvořil svět, nechce Písmo svaté zodpovědět, to je úkolem biologie.

Biblické pojetí stvoření tedy stojí na jiné úrovni, než ostatní vědecká pojednání. Biblické pojetí je ani nevyvrací, ani nepotvrzuje. Člověk, který by zastával fundamentalistický výklad stvoření světa – bylo to přesně tak, jak je to v Bibli (a toto nám častokrát podsouvají nevěřící lidé) se dostává do neřešitelného problému – jak je možné, že samo Písmo svaté předkládá dvě zprávy o stvoření?

Pokud se svatopisec zaměřuje na zodpovězení jiných otázek, než „jak“, pak není vázán tím, že musí vyprávět pouze jeden příběh. Naopak, jednotlivé příběhy se vzájemně doplňují, jelikož krása Božího stvoření je něčím tak hlubokým, že to prostě nelze slovy vyjádřit. A i to vyjadřuje dvojí vyprávění o stvoření světa.

Před tím, než se zaměříme na samotné příběhy, je vhodné ještě zmínit některé věci.

Když Písmo svaté hovoří o tom, že je Bůh stvořitelem světa, přikládá k tomu ještě jednu základní pravdu. Totiž to, že Bůh tento svět tvoří z ničeho (přičemž i ono „nic“ není něčím, není žádnou hmotou, žádnou prázdnotou...). O tom, že Bůh tvoří svět z ničeho, se dozvídáme především ze dvou textů. Gn 1,1 nám ve větě: „Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi“ tuto pravdu sděluje implicitně (nevýslovně). V hebrejském originálu je pro slovo „stvořil“ užit termín „bara“, který je užíván pouze pro Boha, a který v sobě obsahuje onu tvůrčí činnost, která nepředpokládá žádnou předchozí existenci.

Explicitně (výslovně) nám Písmo svaté říká, že Bůh stvořil svět „z ničeho“ v **2 Mak 7,28**.

Církev se ve své tradici opakovaně vrací k tématu stvoření a obdivuje jeho hloubku a jeho význam. Jednou ze základních pravd, ke které dochází, je to, že se ve stvoření zjevuje sám Bůh. Církev vyznává, že Bůh je poznatelný ze stvořených věcí. To tvrdí již sv. Pavel ve svém listě Římanům, kde říká, že „jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu“. (Řím 1,20) K tomuto tvrzení se pak ještě jedno vrací I. vatikánský koncil, který potvrzuje nauku, že Bůh je poznatelný ze stvořených věcí (I. vatikánský koncil, dogmatická konstituce Dei Filius, kapitola 2)¹. Poznávat krásu a hloubku Božího stvoření

¹ I. vatikánský koncil odsuzuje jak extrémní racionalismus (Boha je možné zcela poznat ze stvoření), tak fideismus (Bůh je poznatelný pouze vírou – význam mají jen vnitřní zkušenosti).

tedy není jen nějakým prázdným filosofováním, či teologizováním, ale je poznáváním jediného a pravého Boha, stvořitele člověka a tohoto světa.

Zaměříme se tedy nyní trochu podrobněji na biblické zprávy o stvoření světa. Když otevřeme knihu Genesis, tak na jejích prvních stránkách nalezneme dvě zprávy o stvoření světa (Gn 1,1-2,4a; Gn 2,4b-25). Tyto dvě zprávy jsou dílem dvou různých biblických tradic. Aniž bychom to nyní více vysvětlovali, řekněme si a přijměme, že první příběh o stvoření světa je dílem kněžské tradice (P), zatímco druhý příběh je dílem tradice jahvistické (J)²

Zaměříme se na první příběh a na to, co nám říká.

První příběh (Gn 1,1-2,4a) je dílem kněžské tradice. Poznáváme to mimo jiné z jeho hymnického charakteru, kdy jsou jakoby jednotlivé sloky (jednotlivé dny stvoření) zakončeny refrénem (A Bůh viděl, že je to dobré. Nastal večer, nastalo jitro...). Jakoby bylo prostřednictvím tohoto hymnu liturgicky oslavováno Boží stvořitelské dílo.

Biblický text pracuje s čísly. Je to deset stvořitelských výroků vyřčených v sedmi dnech. Mezi těmito dny zaujímají klíčové postavení 1., 4. a 7., dny, kdy je tvořeno světlo, nebeská tělesa a ustanoven den odpočinku. 2. a 3. a 5. a 6. den pak tvoří podivuhodnou symetrii – **první dvojice** představuje stvoření živlů a vegetace – připravení prostředí, **druhá dvojice** pak přináší odpovídající formy živočichů – ptáci, ryby, suchozemská zvířata a nakonec člověk.

V textu jasně vyniká svrchovanost Božího slova – on řekne a stane se. To Bůh dává příkaz k bytí, on určuje místo i počet, on žehná. „Bůh řekl“: Božím stvořitelským slovem začíná každý den stvoření. Bůh nemusí o nic s nikým zápasit (jak je tomu v mytologii), on pouhým slovem povolává k životu, k bytí.

Zpráva o tom, že Bůh viděl, že je to dobré, nám sděluje dvě věci. V první řadě to, že Bůh má zrak obrácený ke svému stvoření. Bůh není hodinářem, který vytvoří svět, a pak o něj nejeví zájem. Bůh tvoří svět, na který poté hledí, ve kterém zůstává dále přítomný. Vyjádření toho, že vidí, že je to dobré, nás jednak ubezpečuje o tom, že Bůh tvoří svět jako dobrý, ale zároveň nás vybízí k tomu, abychom jej jako dobrý vnímali také my a abychom se k němu jako k dobrému rovněž chovali (ekologie...).

² V krátkosti. Podle jedné z teorií rozlišujeme v knihách Mojžíšových čtyři základní tradice. Elohistu (E), Jahvistu (J), Kněžskou tradici (P) a Deuteronomistu (D). Za nejstarší pramen bývá považován J. Poznává se podle užívání Božího jména JHWH (Hospodin). Elohistu užívá označení pro Boha „Elohím“, Bůh. Deuteronomista pracuje někdy v 7. a 6. stol. před. Kr. Kněžská tradice vystupuje do popředí především v období Babylónského zajetí. Během dějin jsou jednotlivé tradice postupně „upravovány“ redakční prací. Více o těchto tradicích bude možnost říci na společném setkání, případně nějaký příští rok, kdy se bude probírat Písmo svaté.

První zpráva o stvoření rovněž pracuje s židovskou představou o světě. Židé si představovali svět jako placku, na jejímž konci jsou sloupy, které nesou nebeskou klenbu. Před oddělením vod existovala na zemi jen jedna jediná voda. Bůh tuto vodu klenbou rozděljuje na vody horní (nebe) a spodní. Když prší, znamená to, že Bůh otevírá propusti a na zem padají horní vody³. Oddělení vod je vytvořením prostoru pro život⁴. Všimněme si, že je to jediné stvoření, o kterém svatopisec neříká, že „Bůh viděl, že je to dobré“. Proč tak svatopisec činí, se budeme moci zamýšlet nad druhou zprávou o stvoření, resp. ve zprávě o potopě.

Nebe a země jsou dvě odlišné skutečnosti. Život na zemi není odleskem světa nadpozemského, neboli hrou stínů (Platón), ani není vězením pro padlé duše, ani se nejedná o dva světy, které spolu soupeří (mytologie). Křesťanská tradice toto bude následně vyznávat prostřednictvím slov, ve kterých vyznává Boha jako stvořitele nebe a země, věcí viditelných i neviditelných.

Vyprávěním o stvoření svítlen na nebi jsou tato svítidla odmytologizována. Nejsou to božstva, proto ani nemají jména⁵, jsou to prostě svítidla. Svítilny tu nejsou pro sebe, ale pro člověka, aby mu dávaly pevný řád. Mají připomínat člověku, že stojí stále před Stvořitelovou tváří a musí věrně hospodařit s tímto darem. Prostřednictvím jejich stvoření je zajištěn pevný řád, pevné plynutí času. Svítilny se stávají znamením, podle kterých se lidé řídí (lidé poznávají světové strany, směr větru, vhodná období pro setí a pro žeň, svítidla také označují čas slavení příslušných svátků, bohoslužebných chvil (začátek soboty, začátek nového roku...))⁶.

Zajímavou je také zpráva o stvoření života ve vodách. Jakoby svatopisec reagoval na jednotlivé teorie dnešní doby, které říkají, že „stvořitelem“ života je voda. Zatímco o zemi bude řečeno, že má vydávat rozmanité druhy živočichů... (Gn 1,24), o vodě je řečeno, že se má hemžit živočišnou havětí (Gn 1,20). Voda nemá vydávat život, ale má se životem hemžit... Jakoby bylo řečeno, že voda je prostor, kde sice vzniká život, ale voda rozhodně není aktivním činitelem, tedy „stvořitelem“.

Ona výzva, že země má vydat rozmanité druhy živočichů poukazuje ještě na jednu věc. Opět dochází k odmytologizování, tentokrát živočichů. Jednotlivá zvířata nejsou božstvy, ale jsou, už od svého původu, úzce spojeny se zemí.

Šestáho dne tvoří Bůh člověka, tomu se ale budeme věnovat příští hodinu. Vrcholem prvního příběhu o stvoření je stvoření sedmého dne, dne odpočinku.

³ Jak později uvidíme, s tímto obrazem bude pracovat příběh o potopě světa.

⁴ I to je obraz, který židovská tradice bude užívat častěji (vyvedení z Izraele, uvedení do Zaslíbené země...).

⁵ Jak tomu bylo v okolních národech, se kterými se Izrael setkával, viz Egypt...

⁶ Bohem stvořená svítidla ale také neurčují či nevyjadřují lidský osud, viz horoskopy.

Tento Boží odpočinek má několikerý význam. Jednak je Bůh znovu představen jako ten, kdo hledí na stvoření, kdo od něj ustupuje a kontempluje jej (podobně jako člověk, který dělá velký obraz).

Odpočinek má ale ještě jeden zásadní význam. Bůh tvoří svět jako dobrý, resp. velmi dobrý, ale přitom ne jako dokonalý (člověk může zhřešit...). Dokonalosti má tento svět dospět. A to je cílem onoho sedmého dne, dne odpočinku. Stvořený svět se má rozhodnout pro svou existenci. Člověk se ovšem „sedmého dne“ rozhodne učinit něco jiného (Gn 3,1-7).

První příběh o stvoření nám prostřednictvím postupné gradace ukazuje, že celý svět je stvořen pro člověka. Ke svému vrcholu ale svět ještě směřuje. Tento vrchol nazýváme mimo jiné „spása“.

Když se podíváme na druhou zprávu o stvoření světa (Gn 2,4b-25), uvidíme, že tento příběh doplňuje ještě některé zásadní skutečnosti. Tou zásadní je výpověď, která zaznívá v 5. verši: „nebylo na zemi ještě žádné polní křovisko ani nevzcházela žádná polní bylina, **neboť Hospodin Bůh nezavlažoval zemi deštěm, a nebylo člověka, který by zemi obdělával**“. Svatopisec tak zřetelným způsobem poukazuje na to, že stvořený svět nemá svůj význam, pokud člověk nespolupracuje s Hospodinem. Svět je stvořen jako prostor, na kterém má člověk s Bohem spolupracovat, směřovat k jeho plnému uskutečnění.

V tomto pohledu můžeme částečně hlouběji pochopit, proč svatopisec v prvním příběhu nepíše u oddělení vod, že to bylo dobré. Oddělení vod, které vytvořilo prostor pro život, není samo o sobě dobré. Dobré, resp. velmi dobré začíná být v ten moment, kdy člověk začne spolupracovat s Bohem. Pokud tomu tak není, svět přestává mít smysl (viz potopa světa). Z řečeného je patrné, že Boží stvořitelské dílo neskončilo jednou pro vždy, ale že Bůh pokračuje ve spolupráci s člověkem ve svém stvořitelském díle i v dnešní době. Bůh skutečně není hodinářem, který vytvoří stroj, který pak běží sám. Bůh, který je láska, i nadále žije a spolupracuje se stvořením a vede jej ke svému naplnění, kterým je v konečném důsledku oslava Boha⁷.

Bůh je stále přítomný ve stvořeném světě, ale není stvořením (panteismus). Bůh zůstává i nadále vůči stvoření přesažným (transcendentní). Bůh přesahuje nejen své stvoření, ale přesahuje i všechny naše představy, naše schopnosti o něm vypovídat. Bůh zůstává neuchopitelným, neproniknutelným. Přes veškeré naše poznání zůstává i nadále Bohem.

⁷ Závěr IV. eucharistické modlitby: „Ve tvém království a s celým vesmírem, vysvobozeným z hříchu a smrti, ať tě oslavujeme skrze našeho Pána, Ježíše Krista, neboť skrze něho dáváš světu všechno dobré“.

Nabízené otázky k snadnějšímu studiu

1. Jakým způsobem můžeme rozdělit knihu Genesis?
2. Jak nazýváme prvních 11. kapitol knihy Genesis?
3. O kom se začíná vyprávět ve 12. kapitole?
4. Kolik příběhů o stvoření je v knize Genesis?
5. Kde najdeme první příběh o stvoření?
6. Kde najdeme druhý příběh o stvoření?
7. Co je chybného na tom, když biblický příběh o stvoření předkládám jako jednu z teorií vzniku světa?
8. Kde a jak Písmo implicitně sděluje, že svět je stvořen z ničeho?
9. Kde je v Písmu explicitně vyjádřeno, že Bůh stvořil svět z ničeho?
10. Kde v Písmu svatém můžeme nalézt tvrzení, že Bůh je poznatelný ze stvoření?
11. Který koncil definoval, že Bůh je poznatelný ze stvoření?
12. Která tradice je autorem prvního příběhu o stvoření světa?
13. Co chce vyjádřit vyprávění o oddělení klenby?
14. Co chce vyjádřit vyprávění o stvoření svítlen?
15. Co chce vyjádřit vyprávění o stvoření živočichů ve vodě?
16. Jaký Bůh tvoří tento svět?
17. Co je vyjádřeno pomocí postupné gradace stvoření?
18. Co je vrcholem stvoření?
19. Jaký je smysl dnu odpočinku?
20. Na co klade důraz druhý příběh o stvoření?
21. Tvoří Bůh svět i v dnešní době?
22. Co to znamená, že Bůh je transcendentní?

Odhalení kříže v Bohdanči „Na návsi“

V sobotu, 26. dubna v 15. hodin se uskutečnilo slavnostní odhalení nového památníku Kristova umučení v Bohdanči, kde se říká „Na návsi“. Dřevěný kříž zhotovil bohdanečský truhlář pan Tomáš Kovařík a plastiku umučeného Krista akademická sochařka Pavlína Skávová. Slavnost proběhla za účasti zástupců Obce Bohdaneč, pomocného biskupa Josefa Kajneka, pana faráře Tomšíčka, zástupců firem a soukromých subjektů, věřících a návštěvníků. Paní Martina Bauerová, sólistka opery Národního divadla v Praze, slavnost doprovodila svým zpěvem. Původní kříž, který na místě stával, prošel opravou a byl připevněn na kostel vedle vchodu v místě, kde kdysi stával misijní kříž.

MINISERIÁL o význačných svatých: Část dvacátá

Svatý Tomáš apoštol (3. července)

Údaje o místě, kde se svatý Tomáš (okolo 4 – 65) narodil, se různí. Ale stejně jako většina apoštolů se živil rybolovem v Genezaretském jezeře. Byl statečný, měl smysl pro poznávání pravdy, zároveň si pravdy vysoko cenil a bral ji smrtelně vážně. Mezi nejznámější scénu s nevěřícím Tomášem patří Ježíšovo zmrtvýchvstání. Večer, kdy Kristus vstal z mrtvých, přišel Vzkříšený mezi apoštoly a vdechnul jim Ducha Svatého. Tomáš nebyl právě mezi nimi, a proto neuvěřil. *„Dokud nevidím na jeho rukou jizvy po hřebech a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím!“ (Jan 20, 25).*

Nejčastěji bývá na obrazech zobrazován, jak se dotýká Kristových ran. Tato scéna je vůbec nejpopulárnější. Na některých obrazech je svatý Tomáš u Mariina hrobu plného růží v okamžiku, kdy mu shůry Panna Maria hází svůj pás. Jeho atributy jsou kopí, meč, stavitelský úhelník, pás Panny Marie.

Bohunka Laudátová

Výlet do Polné na Jihlavsku a návštěva pana faráře Antonína Pavlase

Dne 6. června farnost Červené Janovice pořádala výlet do Polné, ale hlavně návštěvu našeho bývalého pátera Pavlase. Naše pouť započala v děkanském chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Polné. Tento chrám byl postavený v letech 1700 - 1707 podle původních plánů italského mistra Dominika de Angeli. Trojlodní barokní bazilika je jedna z nejmohutnějších u nás - je 63 m dlouhá, 26 m široká a 22 m vysoká. Vnitřek je bohatě vyzdobený štukatérskou prací florentinských umělců, jsou zde hrobky rodu Žejdliců, 10 oltářů, cínová křtitelnice z roku 1617, Sieberovy varhany jsou největším zachovaným barokním nástrojem domácí proveniencí u nás. V Polné jsou celkem 4 Boží chrámy: chrám Nanebevzetí Panny Marie, kostel sv. Barbory, kostel sv. Kateřiny a špitální kostel sv. Anny. V rámci prohlídky jsme navštívili starou Polenskou školu a hrad v Polné.

Děkanský chrám Nanebevzetí Panny Marie

Během výletu jsme také putovali po asi nejzáhadnější vraždě v 19. století. Na hřbitově kostela sv. Barbory se nachází hrob Anežky Hružové. Smrt Anežky Hružové roku 1899 byla počátečním impulsem tzv. Hilsneriády. Hilsneriáda je aférou, ve které jsou důležití dva lidé. Leopold Hilsner, Žid, po němž dostala své jméno a Anežka Hružová, oběť zločinu, ze kterého byl Hilsner obžalován. Na konci naší poutě ve Stříbrných Horách, současném místě působnosti pátera Antonína Pavlase, jsme se sešli se samotným panem farářem a ten nám odsloužil mši svatou. *B.L.*

BOŽÍ TĚLO V BOHDANČI

Slavnost Těla a Krve Páně – Boží Tělo, se letos uskutečnila opět pro farnost bohdanečskou, pertoltickou, červenojanovickou a zbraslavickou v Bohdanči, ve slavnostně ozdobeném kostele Zvěstování Páně. Farníci a návštěvníci z těchto farností se sešli v hojném počtu a zcela zaplnili kostel. Počasí bylo tento rok příznivější a tak jsme se mohli zastavit i u dvou venkovních oltářů, které vyzdobili farníci z Pertoltic a Červených Janovic. Průběh slavnosti krásným zpěvem zkrášlila sopranistka paní Martina Bauerová, která přednesla jednu z Biblických písní Antonína Dvořáka, Hospodin je můj pastýř... Po skončení samotné slavnosti se všichni sešli ve společenské místnosti, v přízemí bohdanečské fary v Bohdanči, kde již farnice ze všech farností připravily občerstvení.

Poděkování patří všem, kteří se jakkoliv podíleli na této slavnosti a to jak úklidem a výzdobou kostela, přípravou stolků, břízek, svícňů, váz, tak samotnou účastí, zpěvem, čtením z Písma a též pozvaným hudebníkům pana Seiferta, což vše přispělo k důstojné oslavě tohoto svátku.

Příští rok bychom tuto akci mohli opět v bohdanečském kostele zopakovat. *A.H.*

Níže je několik fotek:

♪ Letní koncert duchovní hudby v Bohdanči ♪

zleva: Michal Klamo, dirigent František Šterbák a Martina Bauerová

Letní koncert duchovní hudby, který se již pravidelně koná v Bohdanči, v kostele Zvěstování Páně se letos nesl ve znamení doby romantismu a také kulatého výročí 110. let od úmrtí českého a světově známého a hraného velikána Antonína Dvořáka.

Letos jsme na úvod vyslechli Variace na rokokové téma A dur, Petra Iljiče Čajkovského, což je známá a hraná skladba hlavně mezi violoncellisty, Čajkovskij ji zkomponoval na základě

obdivu k Mozartovu dílu. V Bohdanči si sólo na violoncello zahrál absolvent Ježkovy konzervatoře Ondřej Tyleček, který náročnou skladbu perfektně zvládl a který si rovněž vážil pozvání vystoupit jako sólista.

Další částí programu byl celý krásný Koncert Aranjez od slepého autora Joaquina Rodriga, pro klasickou kytaru. Barboru Priester, která je rovněž absolventku Ježkovy konzervatoře a také vítězkou několika kytarových soutěží, doprovázel, stejně jako Ondřeje Tylečka, Smyčcový orchestr Ježkovy konzervatoře. Zejména střední část - známé adagio, uchvátilo melodičností naplněný kostel Zvěstování Páně. Pro Barboru Priester to bylo vystoupení nejen pro bohdanečské návštěvníky, ale také to byl její absolventský koncert před komisí, která si ji přijela z Prahy poslechnout a též pro její příbuzné a blízké.

Vrcholem koncertu pak byly Biblické písně, Op. 99 Antonína Dvořáka. Zaznělo všech deset písní, žalmů z Bible kralické, přednesla je sopranistka Martina Bauerová a tenor Michal Klamo. Oba zkušené umělce, kteří nasbírali praxi vystoupeními nejen doma, ale i v zahraničí, doprovodil opět Smyčcový orchestr Ježkovy Konzervatoře z Prahy pod vedením dirigenta Františka Šterbáka. Celý soubor všech písní nadchl přítomné perfektním přednesem, výslovností a profesionálním přístupem, což se projevilo na konci zaslouženým, dlouhotrvajícím potleskem. Návštěvníci si odnášeli domů silné zážitky z krásné živé hudby. Letošní letní koncert v bohdanečském kostelíku byl co do kvality, jedním z nejlepších, díky účinkujícím a uskutečnil se zejména díky spolupráci Farnosti Bohdaneč, Obci Bohdaneč a díky nadšeným dobrovolníkům, bez kterých by se tato akce uskutečnit nemohla.

Věříme, že se opět podobné akce budou moci v Bohdanči uskutečnit a to v době vánoční - Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby, případně další vystoupení, o kterých se veřejnost může včas dozvědět jak z webových stránek Farnosti Bohdaneč, tak ze stránek, z letáků atd. Všichni návštěvníci jsou do Bohdanči srdečně zváni! A.H.

Zaujalo mě...✍

Na svém letním dovolenkovém putování Moravou, mě při projíždění obce Jakobov zaujalo několik věcí, které byly vidět i za jízdy – například to, že obec byla vyhlášená obcí roku 2005, ale také vzájemná spolupráce. Obec má asi 600 obyvatel, je tam škola, školka, několik spolků a stále mají svoji jakubovskou farnost, duchovního správce a faru. Zaujalo mě, že se v obci již před dvěma lety vzájemně domluvili a budovu fary, která potřebuje opravu, společnými silami a v rámci možností, které se dosud naskýtají na získání financí, se tam rozhodli opravit.

Na vyhlášce, která je vyvěšená jak na Obecním úřadě, tak na webových stránkách obce Jakobov z roku 2013, je text o plánované opravě, vyúčtování sbírek a aktuálním stavu financí, text naleznete za tímto článkem.

O opravě bohdanečské fary jsme se na farní radě bavili již asi před třemi lety s tím, že by bylo vhodné ji také opravit, využít možností, když se teď nechají sehnat finance a zrekonstruovat ji. Pro začátek alespoň zrenovovat přízemí, vybudovat tam sociálky a upravit místnost pro scházení a pro uložení inventáře z kostela.

Loni se také mluvilo o úpravě jedné místnosti na malou kapli. Naše fara je ve vlastnictví Farnosti Bohdaneč, má krásnou historickou fasádu a uvnitř jsou klenuté stropy, dole je složený inventář a je tam společenská místnost pro scházení, na patře jsou pronajaté prostory pro bydlení.

Bylo by dobré, kdybychom si po vzoru obce, kde žije jen o něco více obyvatel, než v Bohdanči, vzali příklad a pokusili se naši bohdanečskou faru také opravit a dát do pořádku, aby se udržela a byla další, oku lahodící budovou v obci. **A.H.**

Text z vyhlášky o veřejné sbírce v Jakobově:

Obec Jakobov ve spolupráci s Farním úřadem Jakobov vyhlásila veřejnou sbírku na opravu budovy fary. Její opravou bude zachráněna jedna z dominant naší obce a také zde vznikne místo pro setkávání občanů. Veřejná sbírka je povolena Krajským úřadem kraje Vysočina na období od 1. února 2013 do 31. prosince 2015. Přispět můžete do sběrací pokladničky na obecním úřadě nebo na zvláštní bankovní účet vedený u Waldviertler Sparkasse Bank AG.

Farní budova velmi chátrá. Objekt vyžaduje kompletní rekonstrukci vnitřních prostor, fasády i bezprostředního okolí budovy. Dosud farní úřad díky sbírce farníků zbudoval plynovou přípojku a nechal vypracovat projektovou dokumentaci. Brigádnicky byla vyklizena budova fary a provedena provizorní oprava střechy.

Farnímu úřadu se také podařilo získat dotaci na rekonstrukci části budovy ve výši 320.000,- Kč.

Za jakékoliv dary předem děkujeme.

Aktuální stav sbírky v Jakubově k 30.6.2014

Měsíc/rok	Popis	Částka
2013	Zůstatek	70.323,47
2014	Úroky	207,36
2014	Poplatky	-5,00
01/2014	Mimořádný vklad	10.000,00
k 31.3.2014	C E L K E M	80.525,83

Stav sbírky v roce 2013

Měsíc/rok	Popis	Částka
2013	Úroky	209,47
2013	Poplatky	-10,00
04/2013	Mimořádný vklad	12.000,00
07/2013	Sbírka (rodáci)	1.898,00
08/2013	Mimořádný vklad	50.000,00
12/2013	Sbírka (pod smrkem)	1.296,00
12/2013	Vánoční koncert	4.930,00
k 31.12.2013	C E L K E M	70.323,47

Aktuální informace z Jakubova o opravě fary je tato z 27. 7. 2014

(podle internetové stránky Obce Jakubov)

27. 7. 2014 Otevření a žehnání opravené fary v Jakubově

Letošní jakubovská pouť byla mimořádně slavnostní, protože byla spojena s otevřením a žehnáním nově opravené fary. Farní budova byla od roku 1993 téměř nevyužívaná a v posledních letech prakticky neudržovaná. Brněnské biskupství návrh farní rady o prodeji fary zamítlo a doporučilo budovu opravit. Díky dotaci, finančnímu příspěvku obce i jednotlivých občanů bylo možno začít faru rekonstruovat. Ze získaných prostředků byla opravena klubovna, kuchyňka, sál, sociální zařízení a vstupní prostory. Dále byla vybudována venkovní terasa ze staré a nefuknčí a nepotřebné verandy. Nad okna a dveře byly zabudovány překlady, v celé budově byla vyměněna okna a vstupní dveře, rozvedena nová elektroinstalace, bylo provedeno zateplení a snížení stropů, nové rozvody topení, osazeny radiátory a plynový kotel, bylo vybudováno nové sociální zařízení, nově vybetonovány podlahy, opravena podlaha v sále, opraveny omítky, položena nová dlažba. V části fary, na kterou se dotace nevztahovala, jsou vyměněna okna, je připraven hrubý rozvod topení a vodoinstalace, vyzděny příčky na kuchyňský kout a sociální zařízení. Nově opravené prostory budou sloužit k pravidelným i příležitostným setkáváním lidí z farnosti i mimo ni. V příštích letech bychom rádi získali finanční prostředky na opravu fasády a úpravu nejbližšího okolí fary. Všem, kdo jakýmkoli způsobem přispěli, patří velké poděkování.

Fara v Sudějově

Hezky opravit faru se podařilo také v nedalekém Sudějově, obnovila se nejen její krásná barokní fasáda, ale i vnitřky a okolí fary, která slouží věřícím a návštěvníkům nejen při poutích, ale i během roku. Je dobře, že se o tyto památky, které stavěli a o které se s láskou starali naši předkové, pečují a že se zvelebují do původní krásy, což také vytváří vzhled nejen obcí, kde se starobylé fary nachází, ale i krajiny a venkova.

UMĚNÍ ČEKAT

Žijeme v době, která neumí čekat. Někteří nevydrží čekat, až se rozsvítí svíce na vánočním stromečku a musí si rozdělit dárky o pár dní dřív. Někteří mladí nevydrží čekat na svatební den a žijí manželským životem dávno předtím, než jsou oddáni. Často se manželé rozvádějí jen proto, že nedovedou čekat, až jejich vztah dozraje.

Kdo neumí čekat, až se poupátko samo rozvine, a otevře je násilím, zničí ho.

Chceme mít všechno hned a definitivně vyřešené - i to, co vyžaduje čas zrání. Jsme nespokojení, že nenacházíme v životě tu radost, kterou za daleko skromnějších podmínek prožívali naši předkové z docela obyčejných věcí. Ženeme se dopředu s utkvělou myšlenkou, že štěstí je někde před námi a že nám uniká. Zatím by stačilo na ně počkat.

Ani modlitba potom nepřináší uklidnění, protože nedovedeme na Boží odpověď čekat, ale nervózně přecházíme sem a tam, abychom měli dojem, že něco děláme.

Křesťan musí umět čekat. Musí věřit Ježíši, který říká:

„Přijdu brzy.“

Přijdu brzy, však neznamena, Přijdu hned, ale Přijdu v pravou chvíli. Křesťanské čekání není rezignací, ale Božím vítězstvím v našem srdci.

*Z knihy Mons. Jiřího Mikuláška **Kde by se vzalo to dobro?***

INFORMACE O SBÍRKÁCH V BOHDANEČSKÉ FARNOSTI

Na sbírkách v Bohdanči a Třebětíně se do neděle, 10. 8. 2014 vybralo celkem 25. 926 korun. Peníze pravidelně vybírají z kasiček pan Petrus, paní Holubová, nebo pan Holub, pan Laudát. Níže je pro lepší přehled tabulka :

INFORMACE O SBÍRKÁCH V BOHDANEČSKÉ FARNOSTI k 10. 8. 2014		
Sbírky v Bohdanči a Třebětíně celkem k 10. 8. 2014		25.926 korun
z toho	sbírka 23. 2. 2014 na Svatopetrský halěř	1.571 korun
	sbírka 30. 3. 2014 na pojištění církevních budov	1.810 korun
	sbírka 13. 4. 2014 na potřeby diecéze	1062 korun
	sbírka 11. 5. 2014 na kněžská povolání	1194 korun
	sbírka 25. 5. 2014 na spotřebu elektřiny	2774 korun
	sbírka 15. 6. 2014 na Českou katolickou charitu	1010 korun

KOMUNÁLNÍ VOLBY 2014 DO OBECNÍCH ZASTUPITELSTEV

V letošním roce se budou konat volby do obecních zastupitelstev ve dnech 10. – 11. října 2014. Jednotlivé kandidátky s nanominovanými kandidáty – zástupci, měly být připravené a odevzdané do 5. 8. 2014, na Městském úřadě v Kutné Hoře, kam spadá i Obec Bohdaneč a Obec Třebětín. Obec Bohdaneč má v současné době 7 zastupitelů na Obecním úřadě, každá bohदानेčská kandidátní listina by měla mít ideálně 9 kandidátů. Kandidátní listiny se zástupci z Obce Bohdaneč byly odevzdány čtyři. Kandidovat může kdokoliv, kdo je starší 18. let a je občanem České republiky a vytvoří si s ostatními svoji kandidátku.

Věřme, že na všech odevzdaných kandidátních listinách jsou kandidáti zodpovědní, obětaví, poctiví, pracovití, slušní se slušným chováním a vystupováním, jež by mělo být ideálně vzorem ostatním, nestranní, odvážní, spravedliví, odborně zdatní, s profesionálním přístupem pro obec a potřeby obecní a veřejného blaha a pro potřeby všech jejích obyvatel bez rozdílu, které by obec ideálně měla hájit a zastávat, že i přes paragrafy a nařízení budou vidět také jednotlivého člověka s jeho potřebami a že budou především stmelovacím a ne rozdělovacím prvkem v obci, aby se obec a obce spádové nestaly “bojovým polem”, kde platí jen oko za oko a zub za zub, nebo kde se “vyřizují osobní účty”, což ničí obec jako takovou.

Věřme, že nanominovaní, kteří souhlasili se svojí kandidaturou, jsou si zcela vědomi faktu, že jdou do voleb především jako reprezentanti a zástupci všech obyvatel, kteří nebudou hájit sebe a své požadavky a osobní zájmy, případně požadavky jiných osob, či subjektů, ale především jim půjde o veřejné blaho obce a občanů v ní žijících, že tam jen “neodsedí” další čtyři roky (pokud neodstoupí), že tam nebudou jen do počtu, nebo že nekývli na svoji kandidaturu jen proto, aby stoupli na “důležitosti”, například před sousedy ☺, nebo kvůli svému egu, že si nechtějí přes obecní zastupitelstvo “vyřizovat účty” a své osobní zájmy, ale, že jdou do voleb s tím, že se pokusí za volební dobu čtyř let pro obec a její obyvatele ze všech spádových obcí něco udělat, posunout dále a že své pravomoci pak využijí ve prospěch všech.

Věřme, že se po volbách ustanoví v nových zastupitelstvech našich obcí odborně i morálně zdatní zastupitelé, na které budeme za čas hrdí pro jejich práci a činnost, která po jejich odchodu zůstane a které případně rádi zvolíme v dalších volbách znovu ☺.

My, voliči, bychom měli obezřetně vybírat a zaškrťávat jednotlivé kandidáty ze všech kandidátních listin, zamýšlet se nad jejich schopnostmi, možnostmi a také nad tím, proč kandidují, co je za nimi vidět, co doposud udělali, či zase neudělali, jak se profilují a působí, zda se budou schopni chovat stejně a vydrží jim jejich předvolební elán, chování a sliby také po volbách až se dostanou do obecního zastupitelstva a co je možné od těchto kandidátů asi očekávat, protože koho si zvolíme, toho budeme další čtyři roky v našich zastupitelstvech mít.

Je třeba také ocenit všechny ty, kteří přijali kandidaturu a jdou do voleb, ale i ty, kteří pracují nezištně a obětavě v obcích, aniž jsou v zastupitelstvech, kteří pracují pro věc, či akci samotnou. Je to vždy určitá oběť spojená s rizikem, kdy se jakoby “nese kůže” na trh. Přesto ale pro dobrou věc, bez postranních úmyslů, má každá dobrá aktivita smysl, ikdyž se ne vždy daří a ikdyž se při tom občas upadne – i to k tomu patří...

Kritiku, ideálně pozitivní, by měl vznášet jen ten, kdo se rovněž o něco snaží. Ostatní, rádoby

kritizování bez aktivity, či snahy, není na místě – je třeba zkusit a pak kritizovat.

O věci veřejné bychom se měli zajímat. Jít i k volbám a splnit si svoji povinnost, ani křesťané nejsou vyjmuti – naopak, máme být “solí země”.

Naše modlitby a prosby by měly směřovat i za volby, kandidáty a za nová obecní zastupitelstva našich obcí.

“Komu je hodně svěřeno – od toho se hodně očekává.”

A.H.

Velký letní úklid bohdanečského kostela

V pondělí 4. 8., proběhl velký úklid kostela, sešlo se 8 brigádníků, kteří umyli okna, podlahu, také podlahu v lavicích, čistily a leštily se lavice, oltáře, sochy, obrazy, lustry a světla, dveře, kazatelna, zповědnice, uklízelo se také na kůru, kolem varhan, myly se schody na kůr, také se čistilo kolem hodinového stroje, uklízela a myla se sakristie, vysávaly a čistily se koberce, sedáky do lavic a rohožky. Uklízelo se od 9. hodin do půl třetí a poděkování patří všem, kteří si udělali čas – panu kostelníkovi Josefu Holubovi, Anně Holubové, paní Martě Stehlíkové, paní Rokosové, paní Píchové, paní Hlavové, paní Kopecké, Anně Uttendorfské, za darování nových fólií, které se pokládají na ubrusy, aby se zamezilo jejich ušpinění – paní Stehlíkové. Roucha a ubrusy na stoly vyprala paní Mlčochová, drobnější dečky pod sochy a na kazatelnu prala paní Čaloudová.

Ještě v sobotu asi půl dne se pak finišovaly dodělávky, pan kostelník a A. Holubová vše rovnali a dávali na svá místa a dodělávalo se drobné čištění a vysávání dlouhého koberce a připravilo se již vše, jako obvykle k nedělní Mši svaté.

Jsme velmi rádi, že jsme se opět sešli a mohli vše za letního počasí uklidit, kostel se takto na vlhko uklízí pouze v létě, kdy může vše vyschnout a vyvětrat. V čistém a uklizeném prostředí bude příjemně nám všem i případným návštěvníkům.

POZVÁNKA NA VÝLET

V pátek, 5. 9. 2014, ráno, čas odjezdu bude ještě upřesněn, pojedeme **do Karlových Varů**, tam navštívíme před Grandhotelem Pupp proslulé Porcelánové trhy, kde je možnost zakoupit si s velkou slevou český porcelán, např. jako dárek, nebo k doplnění si jídelních souprav, nebo si zkusit ozdobit svůj hrneček, zastoupeny budou firmy na výrobu porcelánu Thun, Dubí, Lesov, Sklárna Moser, dále je v jednání exkurze porcelánky a případně se projdeme po Karlových Varech. Odpoledne bychom se stavili v nedalekém **Bečově na zámku, kde je k vidění vzácný reliквиář Svatého Maura**, románská památka nevyčísitelné ceny a jeden z největších pokladů Evropy. V programu bude i oběd pro ty, kteří si vezmou méně jídla s sebou 😊.

Závazné přihlášky u Anny Holubové, mobil je 605 342 779, nebo v kostele. Zálohu na dopravu 200 Kč je třeba zaplatit předem, předpokládaná cena na autobus, podle kalkulace od dopravce bude asi 450 – 500 korun.

S sebou svačinu, pití, léky, pláštěnku, dobré boty a dobrou náladu 😊!

ZPRÁVY Z KNIHOVNY

Obecní knihovna Bohdaneč je po své opravě k dispozici všem čtenářům a návštěvníkům, otevírací doba je stále stejná a to v sobotu od 9. do 11. hodin. Kromě svého knižního fondu, který se skládá jak z beletrie českých i světových autorů, tak naučné literatury, máme různé kuchařky, knihy pro kutily, zahradničení, ruční práce atd., stejně tak knížky

pro děti a mládež. Kromě toho pravidelně vyměňujeme knihy z Meziknihovního výpůjčního fondu z Kutné Hory, což je fond, ze kterého se zapůjčuje například na rok soubor různých nových knih knihovnám. V současné době máme v Bohdanči zapůjčené dva soubory po asi 50 knihách různých žánrů jak pro děti a mládež, tak pro dospělé čtenáře. A k tomu někdy půjčujeme i v sousedních větších knihovnách určité knihy, které potřebujeme pro naše čtenáře rychle. Do Knihovny odebíráme také časopis pro děti ABC a máme zde k dispozici i různé ženské časopisy, nebo naučné.

Obecní knihovna Bohdaneč opět zorganizovala letní akci pro děti i dospělé – Malování křídami, letos jsme pomalovali silnici nad hotelem Agnes. Děti dostaly křídly a sladkosti na začátek, občerstvit se mohly také jablečným moštem, který pro tuto akci daroval Hotel Agnes a pustily se do práce. K nim se přidali i dospělí a tak se brzo na silnici objevily různé obrázky – zvířátka květiny, sluníčka, motýli, lodě, tropické palmy, také hotel Agnes a logo firmy Wolkswagen, tenisové kurty a raketa, hrad a kočárek a spousta dalších obrázků.

Na konci jsme si prohlédli všechny výtvořky a děti byly za svá dílka odměněny, vybrat si mohly buď z pastelek, modelíny, pouzder na tužky a na cestu domů dostaly ještě bonbóny. Přestože jsme akci museli kvůli dešti posunout o jeden den, malíři se dostavili v hojném počtu. Rádi bychom tuto akci opět za rok zopakovali.

V knihovně do konce roku určitě ještě proběhnou asi dvě Tvořeníčka, kdy si vyrobíme něco hezkého, tyto akce jsou nejen pro čtenáře, děti a jejich doprovod, ale pro každého, kdo má chuť si něco vyrobit s ostatními.

Na shledanou a Napřečtenou v Knihovně se těší: Vaše knihovnice ☺! A.H.

Nabízené odpovědi k snadnějšímu studiu náboženství (ke str.12)

1. Na dvě části. Kapitoly 1-11, pradějiny lidstva a kapitoly 12-50, příběhy o praotcích.
2. Pradějiny lidstva.
3. O praotci Abramovi a praotcích.
4. Dva příběhy.
5. Gn 1,1-2,4a.
6. Gn 2,4b-25.
7. Chyba je v tom, že z teologického pojetí, které se zaměřuje na otázky smyslu, dělám pojednání vědecké, které se zaměřuje na otázky způsobu vzniku.
8. Gn 1,1 – hebrejské slovo „bara“, které je užíváno pouze pro Boží stvořitelské dílo.
9. 2 Mak 7,28.
10. Řím 1,20.
11. I. vatikánský koncil, dogmatická konstituce Dei Filius.
12. Kněžská tradice.
13. Vytvoření prostoru pro život.
14. Jejich odmytologizování, jsou jen stvořením, nikoli božstvem. Navíc se stávají tím, co určuje čas (i čas slavení).
15. Voda není aktivním stvořitelem. Vody se mají hemžit.
16. Bůh tvoří tento svět dobrý (velmi dobrý). Nikoli dokonalý.
17. Vše směřuje ke stvoření člověka (svět je stvořen pro člověka), a k ustanovení dnu odpočinku.
18. Sedmý den, den odpočinku.
19. Přemýšlet (kontemplovat) o tom, co bylo předchozí týden vytvořeno. Stvoření má tento den rovněž dojít svého naplnění (spásy).
20. Stvořený svět je bez spolupráce Boha a člověka jen neobdělanou půdou.
21. Ano. Nic nevzniká bez toho, že by to Bůh chtěl.
22. Že je přesažný, že není stvořením a že rovněž přesahuje všechny naše představy a výpovědi o něm.

! UPOZORNĚNÍ !

Pro zapsání vašich intencí, mši - je třeba zajít přímo za panem farářem, který vám mši zapíše. V sakristii je stolní kalendář a rozpis, kam se tyto informace mohou pro lepší přehled rovněž zapisovat. Informace se již neopisují z předešlého roku, jak doteď, ale je třeba si mši vždy zvlášť nechat zapsat.

Krátce....

- ❖ **poděkování za kopírování tohoto Zpravodaje Obecnímu úřadu Bohdaneč**
- ❖ v srpnu zde po dvakrátě nebyl náš pan farář P. Tomšíček, protože byl na dovolené; 2. 8. ho zastoupil pan Poživil a v neděli, 10. 8. k nám přijel bohdanečský rodák Th et Ph Mgr. Karel Pompe, emeritní profesor a odsloužil v Bohdanči bohoslužbu slova, kterou doprovodila a zkrášlila svým zpěvem krásným Ave Maria od skladatele Giulia Cacciniho, sopranistka Martina Bauerová, sólistka opery Národního divadla v Praze,
- ❖ **z pracovní činnosti** - v květnu odpadla v presbytáři v bohdanečském kostele ze stropu omítka asi metr krát metr, poškozený strop se bude muset co nejdříve opravit, aby nedošlo k dalšímu odpadu omítky ze stropu; další pracovní aktivitu si vyžádá připojení bohdanečské fary na nově plánovanou čističku v Bohdanči, fara nemá v současnosti jímku a odpad teče do splaškové kanalizace, což je nevyhovující a dle zákona se musí zajistit řádný odpad,
- ❖ **další číslo našeho Zpravodaje** vyjde opět na podzim, časopis vychází 4x do roka, je neprodejný, pouze pro účely ŘK farnosti Bohdaneč, nová čísla naleznete opět na obvyklých místech v kostele v Bohdanči, nebo v našich filiálních kostelích,
- ❖ budeme vděční všem, kdo doručí výtisky nemohoucím bratrům a sestrám z Farnosti, ve svém okolí,
- ❖ články, příspěvky, připomínky, náměty v jakékoli podobě jsou vítány,
- ❖ **všechna čísla doposud vydaných Zpravodajů, vytištěná barevně**, naleznete **k zapůjčení také v knihovnách – v Bohdanči a v Bělé**, v případě, že někomu čísla chybí a má o ně zájem, obraťte se laskavě na redakční radu- kontakt je vzadu na poslední stránce, čísla vám budou dotištěna,
- ❖ **časopis je také v elektronické podobě na internetových stránkách farnosti Bohdaneč www.farnostbohdanec.estranky.cz**

Plánované akce:

- ⊗ **poděkování za úrodu** o bohdanečském Havelském posvícení
- ⊗ **farní výlet – uskuteční se 5. 9. 2014** navštívíme Bečov, kde se nachází vzácný relikviář Svatého Maura a také nedaleké Karlovy Vary, se budou konat proslulé Porcelánové trhy před Grand hotelem Pupp.

Proběhlo:

- ⊗ Noc kostelů v Bohdanči
- ⊗ setkání farní rady – zápisy budou zveřejněny
- ⊗ Boží Tělo v kostele Zvěstování Páně v Bohdanči pro všechny farnosti, které spravuje P. Tomšíček.
- ⊗ letní koncert duchovní hudby k výročí úmrtí velikána české hudby – Antonína Dvořáka a též k letošnímu roku České hudby.

Římskokatolická farnost Bohdaneč

Farnost pořádá bohoslužby a duchovní setkání

Kontaktní údaje: **P. Mgr. Stanislav Tomšíček**
 Mobil: +420 732 513 972
 Telefon: +420 327 591 170
 E-mail: rkfzbraslavice@gmail.com
www. **farnostbohdanec.estranky.cz**

Kostelník v Bohdanči: **pan Josef Holub**
 Kostelník v Třebětíně: **pan Miroslav Petrus**
 Kostelník v Michalovicích: **pan Josef Laudát**

POŘAD BOHOSLUŽEB BĚHEM ROKU

Neděle	9.45 Mše svatá	Bohdaneč
Úterý	18.00 duchovní setkávání pro děti na faře	Bohdaneč
Středa	18.00 Mše svatá	Bohdaneč
Podle ohlášek a info na vývěsce v Bohdanči		Třebětín
Podle ohlášek a info na vývěsce v Bohdanči		Michalovice

ŘK farnost Bohdaneč sdružuje:

Bohdaneč - kostel Zvěstování Páně; kaple Nejsvětější Trojice; Bělá – kaple sv. Jana Nepomuckého; Dědice – kaple sv. Petra a Pavla; Dvorecko; Hlohov; Hostkovice; Kotoučov; Michalovice – kostel sv. Matouše apoštola a evangelisty; Nová Louka; Prostřední Ves; Řeplice - kaple Navštívení Panny Marie; Šlechtín – kaple Všech svatých; Tasice, Třebětín – kostel Navštívení Panny Marie; Vickovice – kaple Nejsvětější Trojice.

Informační letáček ŘK farnosti Bohdaneč

články a příspěvky vítány

Redakční rada: P. Mgr. Stanislav Tomšíček

Bc. Anna Holubová, Bc. Bohunka Laudátová, Jana Laudátová

Kontakt: *redakcefarnihocasopisu@seznam.cz*